

Cztery dalsze powiaty:
**Września, Koło,
Środa i Ostrów Wlkp.**
zameldowały
19 bm. o przekroczeniu
90 procent
rocznego planu odstaw zboża

GTOS WIELKOPOLSKI

Cena 20 gr

CZY
TEL
NIK

Rok IX Wyd. AB

Poznań, wtorek 22 XII 1953 r.

Nr 304 (3050)

Stocznia Gdańska

przekazała
5 nowych jednostek
do eksploatacji

GDANSK (PAP)

16 bm. załoga Stoczni Gdańskiej przekazała do eksploatacji 5 nowych jednostek pełnomorskich, rudowęglowców i trawlerów. Dwa z tych statków przekazane zostały do eksploatacji na blisko 2 tygodnie przed terminem.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1953 roku

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

WARSZAWA (PAP)

W ciągu 9 lat istnienia Polski Ludowej dokonano olbrzymiej pracy w dziedzinie odbudowy hodowli ze zniszczeń wojennych oraz stworzono warunki dalszego jej rozwoju.

Stan hodowli, osiągnięty w 1953 r., wykazuje w porównaniu ze stanem z 1946 r. następujący wzrost:

POGŁOWIE

	1946	1953	wzrost w latach 1946-1953
	w tysiącach szt.		100
bydła	3.911	7.385	189
trzody chlewnej	2.674	9.730	364
owiec	727	3.330	458
konie	1.730	2.720	157

Stan pogłowia trzody chlewnej na 1. 7. 1953 roku w porównaniu ze średnim stanem pogłowia w latach 1934-1938 wynosił 136,2 proc., stan pogłowia owiec 111,1 proc. Obok ilościowego wzrostu pogłowia, wzrosła również produktywność zwierząt, między innymi mleczność krów podniosła się w 1953 roku w porównaniu z 1938 r. z 1.400 litrów do 1716 litrów.

Osiągnięte dzięki wysiłkowi chłopstwa pracującego, robotników rolnych i systematycznej pomocy państwa ludowego powiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich i ich produktywności umożliwiły stały wzrost zaopatrzenia ludności w artykuły produkcji zwierzęcej. W przeliczeniu na jednego mieszkańca roczna produkcja mięsa wołowego i wieprzowego wynosiła w 1952 r. 35,2 kg, podczas gdy w 1938 r. wynosiła 24,3 kg, produkcja mleka 342,1 litra w 1953 r. a 286,9 litra w 1938 roku.

Państwo ludowe, realizując konsekwentnie politykę sojuszu robotniczo-chłopskiego, okazało chłopom wszechstronną pomoc, która w zakresie hodowli dotyczyła: dostaw inwentarza, kredytów na jego zakup oraz na odbudowę pomieszczeń dla inwentarza,

ulg dla gospodarstw zwiększających hodowlę,

stałe rozszerzanie opieki weterynaryjnej. Szczególne znaczenie dla rozwoju hodowli posiadało rozszerzenie przez państwo kontraktacji i związanej z nią pomocy w postaci pasz, materiałów opałowych, zaliczek pieniężnych itp.

Na specjalne podkreślenie zasługuje rosnący stale rozwój hodowli zespołowej w spółdzielniach produkcyjnych.

W szeregu województw spółdzielnie produkcyjne, prowadzące hodowlę zespołową, osiągnęły już, łącznie z hodowlą przyzagrodową, wyższą obsadę inwentarza żywego na 100 ha użytków rolnych oraz wyższą mleczność krów w porównaniu z gospodarką indywidualną.

Duży wzrost hodowli osiągnięty został również w państwowych gospodarstwach rolnych. W porównaniu z r. 1949 pogłowiem bydła wzrosło o 135,7 proc., w tym krów o 155,5 proc., trzody chlewnej o 320,9 proc., owiec o 192,8 proc.

Pomimo tych poważnych osiągnięć rozwój hodowli nie nadąża za szybko rosnącymi potrzebami w zakresie zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze i przemysłu w surowce pochodzenia zwierzęcego.

Szczególnie niezadowolające wyniki wykazuje hodowla bydła, którego pogłowiem nie osiągnięto jeszcze stanu przedwojennego, a w okresie ostatnich 4 lat wzrosło tylko o 4 procent.

Poważnym brakiem w rozwoju hodowli jest zbyt duża nierównomierność zarówno obsady inwentarza na 100 ha użytków rolnych jak i produktywności zwierząt w poszczególnych rejonach kraju.

Przy przeciętnej dla kraju w gospodarce chłopskiej obsadzie inwentarza na 100 ha użytków rolnych wynoszącej w 1953 r. 38,9 szt. bydła, 47,7 szt. trzody chlewnej i 17,1 szt. owiec — szereg województw posla-

da znacznie wyższą obsadę inwentarza, a mianowicie:

W bydło — województwa: poznańskie, łódzkie, opolskie, stalinogrodzkie, rzeszowskie, krakowskie od 40,7 do 63,2 sztuk na 100 ha;

W trzodzie chlewnej — województwa: gdańskie, lubelskie, bydgoskie, opolskie, poznańskie od 50,2 do 67,6 sztuk na 100 ha; w owcach — województwa: koszalińskie, kieleckie, olsztyńskie, gdańskie, białostockie, łódzkie — od 19,8 do 26,9 sztuk na 100 ha.

Natomiast część województw wykazuje znacznie niższą od średniej obsadę inwentarza na 100 ha.

Zbyt duże różnice między rejonami występują również w produktywności zwierząt gospodarskich.

Główne przyczyny niedostatecznego rozwoju hodowli w szeregu województw są następujące:

1 Nienadążanie produkcji pasz za wzrostem pogłowia. Szczególnie duże niedociągnięcia występują w zagospodarowaniu i użytkowaniu łąk i pastwisk oraz w uprawach wysokowydajnych roślin pastewnych o dużej zawartości białka, jak lucerna, koniczyna i inne motylkowe — zarówno na masę zieloną jak i na nasłona. Znaczne ilości pasz zielonych i okopowych są marnotrawione skutkiem nieterminowych zbiorów i niewłaściwego przechowywania. Zaniedbywanie kiszzenia i suszenia powoduje duże straty pasz zielonych i odpadkowych oraz jest przyczyną nierównomierności w żywieniu inwentarza w ciągu roku.

2 Ustalony system bodźców materialnych dla rozwoju hodowli nie zawsze należyte i elastycznie uwzględnia zmiany zachodzące w produkcji zwierzęcej i wpływ stanu bazy paszowej na opłacalność hodowli. Również przy ogólnie słusznym wymiarze obowiązkowych dostaw, w praktyce często miały miejsce wypaczenia polegające na niedostatecznym uwzględnieniu konkretnych warunków terenowych.

3 Niepełne wykorzystanie możliwości odnawiania stad. Dotyczy to zwłaszcza niedostatecznego wychowu cieląt. Za mało

rozwijana jest jako pomoc ze strony państwa dla wychowu cieląt i podnoszenia jakości krów kontraktacja cieliczek i jałówek. Brak jest zorganizowanego obrotu bydlęm użytkowym między poszczególnymi rejonami.

4 Niedostateczna troska o podniesienie produktywności zwierząt gospodarskich. Niedostateczna jest zwłaszcza opieka Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych nad rozwojem hodowli zarodkowej, co osłabia oddziaływanie tej hodowli na podniesienie jakości stada.

Brak jest odpowiedniej ilości wysokowartościowych rozplodników na punktach kopulacyjnych, również nie jest w dostatecznym stopniu rozwijane sztuczne unasiennianie zwierząt.

Niedostateczna jest pomoc i opieka udzielana gospodarstwom utrzymującym rozplodniki uznane za odpowiednie do hodowli.

5 Poważne zaniedbania w zakresie pielęgnacji zwierząt. Za słabo upowszechnia się postępowe metody chowu i użytkowania zwierząt. W niedostatecznym stopniu stosuje się zabiegi zmierzające do zwalczania jałowosci krów i zwiększenia plenności macior.

6 Poważne zaniedbania w żywieniu zwierząt. Jednostronność w stosowaniu poszczególnych rodzajów pasz oraz nagłe zmiany sposobu żywienia w zależności od pory roku, niewłaściwe, nieoszczędne i często nierównomierne skarmianie pasz — powodują duże straty zwłaszcza w produktywności bydła. W karmieniu trzody chlewnej stosuje się nadmiernie pasze zbożowe i ziemniaki przy niedostatecznym stosowaniu pasz zielonych i kiszzonek.

7 Niewystarczające zaopatrzenie gospodarstw rolnych w materiały budowlane na remont i rozszerzanie pomieszczeń dla inwentarza oraz niedostateczne zaopatrzenie tych gospodarstw w sprzęt i narzędzia dla potrzeb hodowli.

8 Zbyt powolne wprowadzanie w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych mechanizacji robót pracochłonnych w hodowli.

9 Zbyt słaba pomoc instruktażowa, udzielana przez służbę zootechniczną i weterynaryjną oraz niedostateczne upowszechnianie wiedzy rolniczej i przodujących osiągnięć w hodowli.

10 Brak kadr fachowych w służbie zootechnicznej i niedostateczne ich przygotowanie.

O zadaniach w dziedzinie rozwoju hodowli i zwiększeniu pomocy Państwa dla gospodarki chłopskiej

I. Zadania dotyczące zwiększenia pogłowia i podniesienia produktywności zwierząt

Zgodnie z wytycznymi IX Plenum KC PZPR, dotyczącymi przyspieszenia rozwoju hodowli i w celu powiększenia produkcji mięsa, mleka, tłuszczów zwierzęcych, wełny oraz innych surowców pochodzenia zwierzęcego, należy zapewnić taki rozwój hodowli, aby osiągnąć w r. 1955 następujący stan pogłowia:

bydła	około 8 milionów sztuk (w tym krów co najmniej 5 i pół miliona sztuk)
trzody	10 milionów 750 tys. sztuk
owiec	4 i ćwierć miliona sztuk

W hodowli bydła

1 Uznać iż podstawowym zadaniem produkcji zwierząt na najbliższe lata jest przyspieszenie wzrostu pogłowia bydła przy

równoczesnym wzroście mleczności krów i żywej wagi bydła.

2 Zobowiązać Ministrów Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do ustalenia rejonowych zadań rozwoju hodowli bydła stosownie do warunków przyrodniczych i ekonomicznych oraz istniejącego stanu hodowli w poszczególnych rejonach kraju.

W zadaniach tych należy uwzględnić:

— znaczne powiększenie stanu ilościowego pogłowia, jako główne zadanie w województwach: koszalińskim, olsztyńskim, białostockim, zielonogórskim, gdańskim, warszawskim i w niektórych rejonach województwa lubelskiego, posiadających niedostateczne pogłowia bydła i niewykorzystane zasoby pasz;

— znaczne podniesienie mleczności krów i średniej wagi bydła jako główne zadanie

w województwach, które osiągnęły już znaczną obsadę bydła, a przede wszystkim w województwach: krakowskim, rzeszowskim, kieleckim, łódzkim i w niektórych rejonach województwa lubelskiego;

— zapoczątkowanie produkcji bukatów i wołców opasowych, przede wszystkim w województwach: olsztyńskim, koszalińskim, szczecińskim, zielonogórskim oraz w rejonach województw: białostockiego, rzeszowskiego, gdańskiego, poznańskiego i bydgoskiego, posiadających korzystne warunki paszowe, a zwłaszcza duże obszary łąk i pastwisk lub duże nasilenie przemysłu rolno-spożywczego.

W hodowli trzody chlewnej

3 Pogłowia trzody chlewnej w 1955 r. powinno wzrosnąć w porównaniu do 1953 r. o 10-15 proc.

Ilość loch w rejonach o rozwijającej się hodowli, która hamuje niedostateczną produkcję prosiąt, a w szczególności w województwach: szczecińskim, koszalińskim, olsztyńskim i opolskim, powinna ulec zwiększeniu.

W pozostałych województwach należy w pełni utrzymać stan loch produkcyjnych, zapewniający planowany przyrost pogłowia trzody chlewnej, oraz dążyć do zwiększenia liczby młotów i poprawy odchowu prosiąt.

4 Zobowiązać ministra rolnictwa do dokładniejszego ustalenia w porozumieniu z ministrami skupu i przemysłu mięsnego i mleczarskiego kierunków hodowli trzody chlewnej w poszczególnych rejonach kraju, przy dostosowaniu ras i typów trzody do rozmiarów i struktury bazy paszowej, oraz do potrzeb przemysłu mięsnego. W szczególności należy uwzględnić następujące kierunki w rozwoju hodowli trzody:

a) trzody chlewnej typu słoninowego, przede wszystkim w rejonach gleb cięższych, posiadających warunki uprawy roślin motylkowych i przemysłowych oraz odpowiednio rozwiniętą produkcję mleka, a w szczególności w województwach: bydgoskim, gdańskim, poznańskim, krakowskim, lubelskim i rzeszowskim, przy uwzględnieniu istniejącej rejonizacji produkcji trzody chlewnej typu bekonowego;

b) trzody chlewnej typu mięsnego, przede wszystkim w rejonach gleb cięższych, posiadających warunki uprawy roślin motylkowych i przemysłowych oraz odpowiednio rozwiniętą produkcję mleka, a w szczególności w województwach: bydgoskim, gdańskim, poznańskim, krakowskim, lubelskim i rzeszowskim, przy uwzględnieniu istniejącej rejonizacji produkcji trzody chlewnej typu bekonowego;

c) produkcji trzody chlewnej typu mięsno-tłuszczowego na obszarze całego kraju, ze szczególnym uwzględnieniem ras puławskiej w niektórych rejonach województw: lubelskiego, warszawskiego, kieleckiego, łódzkiego, białostockiego, krakowskiego i rzeszowskiego.

5 Zobowiązać ministrów rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do zalecenia spółdzielniom produkcyjnym i PGR stosowania, w celu poprawy jakości pogłowia międzyrasowych krzyżówek trzody chlewnej.

W hodowli owiec

6 Pogłowia owiec w 1955 r. powinno wzrosnąć w porównaniu z 1953 r. o 25 proc. — 30 proc., przy czym udział owiec cienkorunnych winien wzrosnąć do 25 proc. ogólnego stanu pogłowia. Wydajność wełny od owcy w 1955 r. powinna wzrosnąć w porównaniu z r. 1953 co najmniej o 5 proc.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 XII 1953 r.

(Ciąg dalszy ze str. 1)

oraz powinna być zapewniona poprawa jakości węgla.

7 W związku z powyższym zobowiązać ministra rolnictwa do określenia w porozumieniu z ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych rejonowych zadań w hodowli owiec, uwzględniając następujące wytyczne:

a) zwiększenie pogłowia owiec, ze szczególnym uwzględnieniem krajowej owcy długowłosej o wełnie jednolitej w województwach: szczecińskim, koszalińskim, gdańskim, olsztyńskim, zielonogórskim, łódzkim, warszawskim i stalino-grodzkim oraz w tych rejonach województw: białostockiego, lubelskiego, wrocławskiego, krakowskiego i rzeszowskiego, które hodują owce długowłose;

b) nasilenie hodowli owiec merynosowych w PGR i w spółdzielniach produkcyjnych na obszarze całego kraju oraz w gospodarstwach indywidualnych w województwach: poznańskim i bydgoskim i w przyległych powiatach województw sąsiednich;

c) zwiększenie pogłowia owiec górskich w południowych rejonach województw: wrocławskiego, krakowskiego i rzeszowskiego;

d) nasilenie hodowli owiec koźuchowych w południowych rejonach województw.

II. Zwiększenie pomocy paszowej dla gospodarki chłopskiej, uregulowanie systemu dostaw obowiązkowych, rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i hodowlanych oraz zwiększenie kredytów hodowlanych i zaopatrzenia w materiały budowlane

W celu zabezpieczenia rozwoju hodowli w 1954 r., uwzględniając trudności w zakresie pasz treściwych, spowodowane słabszymi zbiorami żyta w roku bieżącym, Rada Ministrów postanawia zwiększyć pomoc paszową udzielaną gospodarstwom chłopskim.

Ilości pasz treściwych, przeznaczone przez państwo jako bezpośrednia pomoc dla rozwoju hodowli, zostają zwiększone w 1954 roku i osiągną około 750.000 ton.

Podstawowe ilości pasz treściwych będą skierowane na wies w ramach następujących form pomocy hodowlanej:

1 na premiowanie zwiększonej o 40 proc. w porównaniu z rokiem 1953 kontraktacji trzody chlewnej mięsno-słoninowej,

2 na premiowanie w ramach kontraktacji trzody chlewnej bekonowej,

3 na premiowanie paszami za dostarczenie w okresie od 1 lutego do 31 lipca 1954 r. — w ramach obowiązkowych dostaw — tuczników trzody chlewnej mięsno-słoninowej o wyższej wadze,

4 na pomoc paszową gospodarstwom chłopskim utrzymującym maciory,

5 na zwiększoną znacznie pomoc paszową dla gospodarstw utrzymujących rozplodniki uznane oraz dla hodowców podejmujących w ramach kontraktacji wychow cielek, jałówek, buhajów, knurów i tryków,

6 na premiowanie paszami dostaw nadobowiązkowych mleka w okresie objętych premiowaniem,

7 na premiowanie paszami za wywóz drewna z lasu oraz za prace transportowe wykonywane przez chłopów dla niektórych przedsiębiorstw społecznych.

Poza zwiększoną pomocą paszową, która stanowi poważny czynnik dla ułatwienia rozwoju hodowli w 1954 r., podjęte zostaną dalsze środki dla powiększenia materialnego zainteresowania chłopów w powiększaniu towarowej produkcji zwierzęcej.

Środki te polegają na:

1. rozszerzeniu zwolnień, ulg i zamienników stosowanych w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych i mleka;

2. podwyższeniu premii pieniężnych za terminową dostawę trzody chlewnej w obowiązkowych dostawach;

3. stworzeniu dodatkowych bodźców materialnych dla podniesienia jakości i wagi bydła rzeźnego;

4. zapewnieniu dogodniejszych warunków dla producentów dostarczających w ramach kontraktacji prosiąt i warchlaków;

5. znacznym powiększeniu w 1954 roku pomocy kredytowej, przeznaczonej dla gospodarstw chłopskich na zakup jałówek i krów;

6. stworzeniu warunków dla znacznie szybszego rozszerzenia hodowli zarodowej.

W sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka oraz rozszerzenia ulg i zamienników w tych dostawach

Zgodnie z wytycznymi IX Plenum KC PZPR dotyczącymi obowiązkowych dostaw

województwa białostockiego.

W hodowli koni

8 Pomimo stałego rozwoju mechanizacji rolnictwa, koni będzie spełniał nadal dużą rolę w rolnictwie i transporcie. Hodowla koni powinna być w dalszym ciągu otaczana troskliwą opieką. Głównym zadaniem hodowli koni jest podniesienie ich jakości i upowszechnienie typu konia bardziej dostosowanego do potrzeb gospodarki rolnej.

9 W związku z powyższym zobowiązać ministra rolnictwa do zapewnienia w porozumieniu z ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych:

a) stworzenia na potrzeby rolnictwa i transportu rejonów hodowli konia cięższego pociągowego w województwach: warszawskim, łódzkim, białostockim i gdańskim, oraz w rejonach wielkich miast i ośrodków przemysłowych;

b) stopniowego podnoszenia jakości koni przez rozstawienie potrzebnej ilości odpowiednich ogierów, stosownie do kierunków hodowli konia w poszczególnych rejonach;

c) zwiększenia pogłowia koni w gospodarstwach indywidualnych na obszarze województw: koszalińskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego.

zwierząt rzeźnych i mleka, w celu zapewnienia dalszego wzrostu dochodów gospodarstw małorolnych i średniorolnych użytkownikom ze sprzedaży nadwyżek pozostających po wykonaniu dostaw obowiązkowych, Rada Ministrów postanawia:

1 Rozszerzyć na rok 1954 i lata następne system zwolnień, ulg i zamienników stosowanych w dostawach obowiązkowych zwierząt rzeźnych i mleka.

2 Ustalić dla obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka normy powiatowe z roku 1953.

3 Obniżyć powiatowe normy obowiązkowych dostaw mleka na rok 1954 dla 71 powiatów o 10 do 20 litrów z ha, a normy dla pozostałych powiatów utrzymać na poziomie z 1953 r.

4 Zwolnić całkowicie z dnia 1 stycznia 1954 roku od obowiązkowych dostaw tuczników i mleka gospodarstwa małorolne o powierzchni do 1 ha użytków rolnych.

5 Zwolnić indywidualne gospodarstwa rolne, którym przydzielono do zagospodarowania odłogi i inne niezagospodarowane użytki rolne, od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka przypadających z tych gruntów na okres trzech pierwszych lat ich użytkowania.

6 Zwolnić spółdzielnie produkcyjne, którym przekazano do użytkowania odłogi i niezagospodarowane użytki rolne od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka przypadających z tych gruntów na okres trzech pierwszych lat ich użytkowania.

W czwartym roku użytkowania obliczać wysokość obowiązkowych dostaw z tych gruntów przy zastosowaniu normy ulgowej 50 proc. normy obowiązującej spółdzielnie. W piątym roku użytkowania obliczać wysokość obowiązkowych dostaw z tych gruntów — przy zastosowaniu normy ulgowej — w wysokości 70 proc. normy obowiązującej spółdzielnie. W dalszych latach grunty te obciążać pełną normą ustaloną dla spółdzielni.

7 Zwolnić z dnia 1 stycznia 1954 roku od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka gospodarstwa rolne o obszarze użytków rolnych nie przekraczającym 2 ha, jeżeli:

a) posiadacz gospodarstwa ma powyżej 60 lat a w gospodarstwie nie ma innych członków rodziny w wieku ponad 14 lat — zdolnych do pracy,

b) posiadacz gospodarstwa albo członek jego rodziny pracujący w tym gospodarstwie odbywa służbę wojskową i w gospodarstwie nie ma oprócz jednej osoby zdolnej do pracy — innych członków rodziny w wieku ponad 14 lat,

c) posiadacz gospodarstwa ma na utrzymaniu 5 lub więcej dzieci w wieku poniżej 14 lat,

8 Nie wliczać pastwisk gromadzkich do obszaru użytków rolnych podlegających obciążeniu obowiązkowymi dostawami.

9 Obniżyć wysokość dostaw zwierząt rzeźnych i mleka gospodarstwom spółdzielczym i indywidualnym posiadającym:

a) od 30 do 40 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 20 proc.,

b) od 40 do 50 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 30 proc.,

c) powyżej 50 proc. użytków rolnych w klasie V i VI — o 40 proc.

Wymienione wyżej obniżki stosuje się od powierzchni użytków rolnych V i VI klasy,

posiadanych przez wymienione gospodarstwa.

10 Zezwolić gospodarstwom:

a) o obszarze do 2 ha użytków rolnych na wykonanie w całości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych lub drobiem, albo zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną,

b) o obszarze ponad 2 do 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych, lub drobiem, albo zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną,

c) o obszarze ponad 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych, zwierzętami hodowlanymi lub wełną potną,

d) położonym w rejonach o intensywnej hodowli owiec na wykonanie całości zobowiązania rocznego — przez dostawę wełny owczej potnej,

e) specjalizującym się w hodowli owiec poza rejonami hodowli owiec — na wykonanie za zgodą właściwych władz obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dostawą wełny owczej potnej.

11 Zobowiązać ministra przemysłu mięsnego i mleczarskiego do wydawania w porozumieniu z ministrem skupu gospodarstw rolnym położonym w rejonach o niedostatecznej ilości punktów skupu mleka — zezwoleń na wykonanie obowiązkowych dostaw mleka dostawą masła osekowego.

12 Ustalić z dniem 1 stycznia 1954 r. premie pieniężne dla gospodarstw rolnych, które wykonają obowiązkowe dostawy w żywcu trzody chlewnej, zgodnie z terminarzem, zatwierdzonym przez prezydium rad narodowych, w następującej wysokości:

— 25 proc. obowiązującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 stycznia do 30 czerwca i od 1 września do 30 września 1954 r.,

— 40 proc. obowiązującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 lipca do 31 sierpnia 1954 r.,

— 20 proc. obowiązującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych — za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 października do 30 listopada 1954 r.,

— 10 proc. obowiązującej ceny za dostawy trzody chlewnej wykonane przed terminem określonym w terminarzu dostaw.

13 Przyznać gospodarstwom rolnym, które dostarczą w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 lipca 1954 r. na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych tuczniki o wadze nie niższej niż 130 kg, a dla tuczników rasy gołębskiej (w terenach określonych przez min. skupu) nie niższej niż 115 kg — prawo do nabycia pasz treściwych w wysokości:

a) 0,5 kg paszy treściwej — za każdy kg żywej wagi zaliczony na obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych,

b) 1 kg paszy treściwej — za każdy kg nadwyżki powstałej z tego tuczniaka zaliczony na dostawę ponadobowiązkową.

W sprawie umorzenia zaległych dostaw obowiązkowych mleka małorolnym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz pomocy tym gospodarstwom w nabyciu krów i jałówek

14 Umorzyć wszystkim gospodarstwom 10 o obszarze nie przekraczającym 2 ha użytków rolnych, z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych i mleczarskich, całość zaległości z tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1952.

Wykonane przez te gospodarstwa obowiązkowe dostawy mleka za rok 1952 zaliczyć na poczet zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych za rok 1952, bądź na poczet obowiązkowych dostaw mleka lub innych produktów rolnych w roku 1953.

15 Umorzyć w uzasadnionych przypadkach gospodarstwom o obszarze od 2 do 7 ha użytków rolnych zaległości w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952.

16 Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych zaległości w dostawach obowiązkowych mleka za rok 1952, przypadające z tytułu posiadania działek przyzagrodowych.

a) Umorzyć zobowiązania w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952 członkom spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 2 ha użytków rolnych w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

b) Zaliczyć członkom spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 2 ha użytków rolnych wykonane za rok 1952 obowiązkowe dostawy mleka na zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych z 1952 r. bądź na obowiązkowe dostawy innych produktów rolnych za rok 1953.

17 Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, zobowiązania z tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1953 w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

Wykonane przez członków spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal, nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, dostawy mleka za rok 1953 zaliczyć na poczet obowiązkowych dostaw innych produktów rolnych.

18 Zawiesić wykonanie bieżących dostaw mleka za rok 1954 do dnia 30 czerwca 1954 roku gospodarstwom rolnym o obszarze użytków rolnych do 3 ha (z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych), które na dzień 1 października 1953 roku nie posiadały krów — pod warunkiem, że podejmą one zobowiązanie nabycia krów lub jałówek w terminie do 30. 6. 1954 roku.

a) Zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 wyżej wymienione gospodarstwa, jeśli w terminie do dnia 30. 6. 1954 roku zaopatrzą się w krowy.

b) gospodarstwa rolne, o których mowa wyżej, jeśli w terminie do dnia 30. 6. 1954 roku zaopatrzą się w jałówki, zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 oraz na dalszy okres do czasu doprowadzenia zakupionych jałówek do stanu mleczności.

19 Przyznaje się na rok 1954 obniżenie obowiązkowych dostaw mleka w wysokości:

a) 200 litrów mleka za każde cielę pozostawione do chowu,

b) 300 litrów mleka za każde cielę pozostawione do chowu, a pochodzące od krowy zapisanej do ksiąg wstępnych lub głównych,

c) 300 litrów mleka za każdego buhaja tymczasowym świadectwem uznania,

d) 500 litrów mleka za każdego buhaja ze stałym świadectwem uznania.

20 Zwiększyć znacznie w 1954 r. sumę kredytów długoterminowych i krótkoterminowych, udzielanych małorolnym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz członkom spółdzielni produkcyjnych na zakup krów i jałówek.

a) Przeznaczyć w 1954 roku na kredyty długoterminowe na zakup krów i jałówek do 150 mln. zł, tj. 3 razy więcej niż w 1953 roku,

b) przeznaczyć w 1954 roku na kredyty krótkoterminowe na zakup krów i jałówek — 100 mln. zł oraz na zakup innych zwierząt gospodarskich — 60 mln. zł.

c) zobowiązać ministra finansów do ustalenia w porozumieniu z ministrem rolnictwa trybu i warunków udzielania kredytów na zakup krów, jałówek i cielczek.

Rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i środków pomocy produkcyjnej udzielanej gospodarstwom kontraktującym

21 Zobowiązać ministra skupu do powiększania planu kontraktacji trzody chlewnej mięsno-słoninowej na rok 1954 do wysokości 1 400 000 sztuk wobec około 1 000 000 sztuk w roku 1953.

22 Zobowiązać ministra przemysłu mięsnego i mleczarskiego do zakontraktowania na dostawy w roku 1954 — 1 300 000 sztuk trzody chlewnej bekonowej.

23 Utrzymać za dostarczone z kontraktacji sztuki trzody chlewnej mięsno-słoninowej i bekonowej korzystne warunki zapłaty oraz premie hodowlaną w postaci sprzedaży pasz, węgla i piłna w wysokości obowiązującej w roku 1953.

24 Zobowiązać ministra skupu do zwiększenia planu kontraktacji prosiąt i warchlaków na dostawę w roku 1954 — do wysokości 300 000 szt. wobec 100 000 sztuk w roku 1953. Zapewnić producentom dostarczającym zakontraktowane prosiąt lub warchlaki zapłatę za dostarczone sztuki wg ceny kształtującej się w obrocie wolnorynkowym w czasie i miejscu dostawy, a ponadto premię w wysokości 10% ceny zakupu oraz prawo do nabycia 2 kg węgla za każdy kilogram dostarczonych prosiąt lub warchlaków. Łączna zapłata z premią nie może być jednak niższa od 16 zł za kg przy dostawie prosiąt o wadze od 18 do 25 kg oraz od 14 zł za kg przy dostawie warchlaków o wadze od 26 do 45 kg.

25 Przyznać gospodarstwom rolnym utrzymującym maciory prawo do nabycia pasz treściwych za każdy miot ewneszający co

(Ciąg dalszy na str. 3)

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 XII 1953 r.

(Ciąg dalszy ze str. 2)

najmniej 6 żywych prosiąt w okresie od 1 marca do 30 czerwca 1954 r. w ilości:

75 kg — za miot od maciory zapisanej do księgi głównej lub w ilości 40 kg za miot od maciory a 75 kg — za miot od maciory zapisanej do księgi głównej lub wstępnej.

26 Zobowiązać ministra skupu do zwiększenia planu kontraktacji młodego bydła rzeźnego w roku 1954 do ilości 200 000 sztuk wobec 80 000 sztuk w roku 1953.

27 Wprowadzić nową, korzystną dla hodowcy formę odraczania terminu dostawy zakontraktowanego młodego bydła na okres czasu umożliwiający hodowcy odchowanie sztuki do wagi nie niższej niż 180 do 200 kg, w zależności od rasy bydła. Producentom dostarczającym odchowane bydło wypłacać dodatkową premię w wysokości 200 za każdą sztukę, która osiągnie wagę powyżej 180 lub 200 kg żywca, w zależności od rasy.

28 W celu stworzenia materialnego zainteresowania hodowców w poprawie jakości bydła rzeźnego zmienić z dniem 27. 12. 1953 roku ceny skupu za całe sztuki lub części sztuk bydła rzeźnego (wyrażone w kg żywej wagi) stanowiące nadwyżkę ponad obowiązkowe dostawy zwierząt — w zależności od jakości tego bydła — w sposób następujący:

cenę bydła I klasy — podnieść o 30%, II klasy — o 35 %, III klasy — o 20% i IV klasy — o 10%, a ceny bydła pozostałych klas utrzymać na niezmiennym poziomie.

Rozszerzenie kontraktacji zwierząt hodowlanych i pomocy gospodarstwom chłopskim oraz spółdzielniom produkcyjnym w nabywaniu tych zwierząt

W celu przyspieszenia poprawy jakości zwierząt gospodarskich w hodowli masowej, jak również w celu zwiększenia materialnego zainteresowania chłopów prowadzących wychów zwierząt hodowlanych na sprzedaż:

29 Zobowiązać ministra rolnictwa do wprowadzenia kontraktacji rozpiodników pochodzących od zwierząt zapisanych do ksiąg zwierząt zarodowych w następującym rozmiarze:

	1954	1955
buhajów — z obowiązkiem dostawy w wieku co najmniej 12 miesięcy	10 000 szt.	15 000 szt.
knurów — z obowiązkiem dostawy w wieku co najmniej 9 miesięcy	3 000 szt.	4 000 szt.
tryków — z obowiązkiem dostawy w wieku co najmniej 12 miesięcy	9 000 szt.	12 000 szt.

30 Ustalić następujące warunki kontraktowania rozpiodników:

1. przy kontraktacji buhajów:
 - a) zapłatę według obowiązującego cennika zakupu materiału hodowlanego,
 - b) prawo do nabycia:
 - 150 kg paszy treściwej przy podpisaniu umowy,
 - dalszych 150 kg paszy treściwej po upływie 6 miesięcy od podpisania umowy,
 - c) obniżenie wysokości obowiązkowej dostawy mleka o 500 litrów,

- d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych gospodarstwom powyżej 2 ha do wysokości 30% wymiaru, zaś gospodarstwom do 2 ha do wysokości 100% wymiaru,

2. przy kontraktacji knurów:

- a) zapłatę według obowiązującego cennika zakupu materiału hodowlanego,
- b) prawo do nabycia 100 kg paszy treściwej przy podpisaniu umowy, oraz dalszych 100 kg paszy treściwej po upływie 6 miesięcy od podpisania umowy,
- c) prawo do nabycia 400 kg węgla,
- d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych do wysokości 100% wymiaru,

3. przy kontraktacji tryków:

- a) zapłatę według obowiązującego cennika zakupu materiału hodowlanego,
- b) prawo do nabycia 50 kg paszy treściwej przy podpisaniu umowy, oraz dalszych 50 kg paszy treściwej po upływie 3 do 6 miesięcy od podpisania umowy,
- c) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych gospodarstwom powyżej 2 ha do wysokości 30% wymiaru, zaś gospodarstwom do 2 ha do wysokości 100% wymiaru.

31 Zobowiązać ministra rolnictwa do rozszerzenia kontraktacji hodowlanych cieliczek i wprowadzenia kontraktacji hodowlanych jałówek — przede wszystkim od krów zapisanych do ksiąg zwierząt zarodowych, do liczby 75 tys. sztuk w 1954 r. oraz do 100 tys. sztuk w 1955 r. w porównaniu z 25 tys. sztuk zakontraktowanych w 1953 r.

32 Ustalić następujące warunki kontraktacji cieliczek i jałówek hodowlanych:

- a) cenę w wysokości złotych 7,50 za 1 kg żywej wagi dostarczonej sztuki,
- b) dodatek hodowlany wynoszący 10—45% ceny podstawowej, ustalany w zależności od jakości i pochodzenia dostarczonej sztuki,
- c) obniżenie wysokości obowiązkowej dostawy mleka o 300 litrów za każdą dostarczoną sztukę,
- d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej cieliczki lub jałówki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych gospodarstwom powyżej 2 ha do wysokości 30% wymiaru, zaś gospodarstwom do 2 ha do wysokości 100% wymiaru,
- e) premie, uprawniającą do zakupu paszy treściwej w wysokości:
 - 100 kg paszy treściwej przy kontraktacji cieliczek z dostawą w wieku 6—8 miesięcy,
 - 200 kg paszy treściwej przy kontraktacji jałówek z dostawą w wieku 15—18 miesięcy,
 - przy czym 50% przysługującej premii paszowej kontraktujący ma prawo nabyć przy podpisaniu umowy, a pozostałą ilość po wykonaniu dostawy.

33 Zobowiązać ministra rolnictwa do zapewnienia rozpiodnienia cieliczek i jałówek hodowlanych, pochodzących z kontraktacji w latach 1954—1955, do spółdzielni produkcyjnych i państwowych gospodarstw rolnych, dla członków spółdzielni produkcyjnych i pracowników PGR nie posiadających krów oraz dla indywidualnych gospodarstw małorolnych i średniorolnych.

34 Zobowiązać ministra rolnictwa do zorganizowania, w porozumieniu z ministrem przemysłu mięsnego i mleczarskiego doboru:

- a) najwartościowszych łosek typu bekono-owego z materiału zakontraktowanego i z dostaw PGR do liczby: w 1954 r. — 20 000 sztuk, i w 1955 r. — 25 000 sztuk oraz rozpiodnienia tych łosek pomiędzy spółdzielniami produkcyjnymi i indywidualnymi gospodarstwami chłopskimi.

W celu poprawienia jakości trzody chlewnej w rejonach produkcji bekonowej,

- b) odpowiednich dla chowu łosek z tuczarni Centralnego Zarządu Tuczni Przemysłowej w liczbie: w 1954 r. — 10 000 sztuk i w roku 1955 — 20 000 sztuk oraz do rozpiodnienia tych łosek pomiędzy spółdzielnie produkcyjne i indywidualne gospodarstwa chłopskie w rejonach o niedostatecznym nasileniu loch.

Poprawa zaopatrzenia gospodarstw chłopskich w materiały budowlane sprzęt i narzędzia

W celu wydajnej poprawy zaopatrzenia wsi w materiały budowlane, sprzęt i narzędzia dla potrzeb hodowli Rada Ministrów postanawia:

35 Zobowiązać przewodniczącego PKPG do uwzględnienia w planach na rok 1954 zwiększonej ilości materiałów budowlanych przeznaczonych do sprzedaży przez sieć centrali rolniczej spółdzielni Samopomoc Chłopskiej oraz ministra handlu wewnętrznego i prezydium rad narodowych do zapewnienia ich sprawnej dystrybucji z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie potrzeb rozwoju hodowli.

36 Ustalić pierwszeństwo w nabywaniu materiałów budowlanych dla gospodarstw, które:

- a) nabywają jałowiznę lub krowy w ramach pomocy państwa, a także w obrocie sąsiedzkim,
- b) kontraktują wychów materiału hodowlanego lub użytkowego, lub utrzymują rozpiodniki uznane za odpowiednie do hodowli,
- c) posiadają zwierzęta zapisane do ksiąg zarodowych,
- d) zostały odznaczone za osiągnięcia w produkcji zwierzęcej,

- e) kontraktują dostawę trzody chlewnej lub bydła rzeźnego.

37 Zobowiązać ministra rolnictwa w porozumieniu z ministrem finansów do uruchomienia w 1954 r. dla małorolnych i średniorolnych gospodarstw chłopskich kredytów, przeznaczonych na budowę i rozbudowę pomieszczeń dla inwentarza. Warunki i tryb udzielania powyższych kredytów ustali minister finansów w porozumieniu z ministrem rolnictwa.

38 Zobowiązać:

- a) ministra rolnictwa do zapewnienia opracowania dla indywidualnych gospodarstw chłopskich typowych projektów budownictwa inwentarskiego, uwzględniających zastosowanie materiałów miejscowego pochodzenia, oraz do szerokiej popularyzacji stosowania tych materiałów przez organizowanie instruktaży, pokazów, wystaw itp.,
- b) ministra przemysłu drobnego i rzemiosła do uruchomienia w porozumieniu z ministrem rolnictwa w 1954 roku — 8, a w 1955 roku — 16 przedsiębiorstw przemysłu terenowego dla produkcji mat i płyt budowlanych ze słomy, trzciny, wikliny itp., oraz do ustalenia rozmiarów produkcji tych materiałów.

39 Zobowiązać ministrów: hutnictwa, przemysłu maszynowego, przemysłu drobnego i rzemiosła, przemysłu lekkiego — do opracowania w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i przedstawienia Prezydium Rządu w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r. projektu uchwały w sprawie zwiększenia produkcji narzędzi i sprzętu dla potrzeb hodowli, w szczególności: parników, śrutowników, konwi, wiader, łańcuchów, widel, grabi, uprząży, powrozów, zgrzebel, szczotek itp. przez przemysł państwowy, nadzorowany bezpośrednio przez wymienionych ministrów, przez przemysł państwowy, nadzorowany przez terenowe rady narodowe oraz przez przemysł spółdzielczy i indywidualne rzemiosło.

Dalszą część uchwały podamy w numerze następnym.

LUDZIE ISKRY
BUDUJĄ
nowe życie

Wspólnie radośnie zwycięsko

Była jesień zeszłego roku, gdy chłopci indywidualni gromady Przysieka, gmina Wągrowiec — Południe postanowili pracować zespołowo. Zawiazanej przez siebie spółdzielni II typu nadali nazwę ISKRA. Teraz spółdzielcy z Przysieki przygotowują się do pierwszego zebrania obrachunkowego, które zapowiada się bardzo dobrze.

Wystarczy powiedzieć, że tylko za zebraną z 13 arów parcyk spółdzielnia uzyskała 10 000 zł, a za zakontraktowaną ka-pustę, kalafior, seler, porę i marchew — dalsze — 40 000 zł. Osiągnięcia te zawiązująca spółdzielnia w dużej mierze Kasjanowi Szperkowskiemu, znanemu mierzynowcowi, który nie szczędzi starań, aby korzyści z uprawy warzyw były jak największe. Szperkowski jest również sołtysiem, a także radnym Powiatowej i Wojewódzkiej Rady Narodowej. Uczestniczył on w Ogólnopolskich Dożynkach w Szczecinie, gdzie otrzymał złoty krzyż zasługi. Szperkowskiego widzimy na naszym zdjęciu.

Mając w swych szeregach takich dzielnych ludzi, Spółdzielnia ISKRA potrafiła już w pierwszym roku istnienia kosztem 2 000 000 zł przystąpić do całkowitej przebudowy jednego z walcących się domów mieszkalnych. 8 rodzin znajduje w nim ładne, trzypiętrowe mieszkania. Nie poprzestając na tym, spółdzielnia gruntownie wyremontowała tego lata dachy magazynów i obór. W przyszłym roku ludzie z ISKRY planują wybudowanie wielkiej świnia, założenie 10-hektarowego sadu, a także zelektryfikowanie wsi.

Na zbiory spółdzielcy nie narzekają: najlepszym tego dowodem jest fakt, że PLAN SPRZEDAŻY ZBOŻA PAŃSTWU WYKONALI W STU TRZYDZIESTU PROCENTACH! Obecnie w Przysiece mówi się o podziale między członków.

Spółdzielcy z ISKRY przechodzą całkowicie na siew krzyżowy. Jesienią wysiali w ten sposób 50 ha pszenicy, siewy wiosenne zamierzają także wykonać tą radziecką metodą. Przekonali się bowiem, że przynosi ona wydatną zwyżkę plonów.

Lepiej się pracuje i tyle teraz w Przysiece, choć od roku dopiero trwa zespołowa gospodarka. — PRZEKONALI SIĘ WSZYSCY, ŻE PRZEZ WSPÓLNĄ PRACĘ WIEDZIE DROGA DO DOSTATKOWIEJSZEGO ŻYCIA I DOBROBYTU!

Już 19 powiatów przekroczyło 90 procent rocznego planu odstaw zboża

Napływające z terenu meldunki świadczą o coraz szybszym tempie realizacji końcówek. Należy się również spodziewać, że w ciągu najbliższych dni dalsze powiaty naszego województwa osiągną granicę 90%, zwalniającą od miarek i odsypów.

Chłopie pracujący!

Osiągnięcie pełnego zwycięstwa w wielkiej bitwie o chleb zależy od Twojej postawy, od Twojego osobistego przykładu, od Twojego słowa agitatorskiego!

Nie pozwól — aby za Twoimi plecami ukrywali się kulacy spekulanci!

Pamiętaj — Twoje osiągnięcie będzie doniosło wówczas pełne, kiedy cała wieś wykona plan!

Dumne me'dunki

Czyn Przedzjazdowy zrealizowany

Coraz szersze kręgi zatacza na terenie zakładów pracy Wielkopolski współzawodnictwo pracy na cześć II Zjazdu Partii. Każdy dzień zbliżający nas do wielkiego ogólnonarodowego święta mas pracujących, przynosi nowe, radosne meldunki o wykonaniu zobowiązań produkcyjnych podjętych na cześć II Zjazdu.

Brygada Jana Walkowiaka z Zakładów Remontu Maszyn Elektrycznych w Poznaniu wykonała już na cześć Zjazdu roczny plan produkcji grzejników inkubatorowych. Tolkar Zenon Moczygalarz oddał ponad plan 100 sztuk zworników do silników elektrycznych, wykonując w ten sposób w pełni swoje zobowiązanie.

Wiele ofiarności w realizacji Czynu Przedzjazdowego wykazują kolejarze węzła poznańskiego. Zespoły Walentego Kurzyńskiego i Wiktora Janke z Parowozowni Towarowej-Poznań zobowiązały się przeprowadzić do dnia 31 bm. gruntowną naprawę awaryjnego parowozu. Robotnicy wykonali swoje zobowiązanie

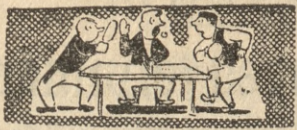
przed terminem oddając parowóz do eksploatacji już w dniu 10 bm. Podobnym osiągnięciem poszczycić się mogą robotnicy Wagonowni w Gnieźnie, którzy pod kierunkiem ob. Jasińskiego o 5 dni wcześniej niż głosiło ich zobowiązanie ukończyli plan naprawy rewlizyjnej wagonów.

Robotnicy Poznańskich Zakładów Napraw Samochodów postanowili przeprowadzić remonty w 9 mieszkaniach pracowników zakładów. Do dnia dzisiejszego dokonali oni remontów już w 12 mieszkaniach pracowników.

Pracownicy Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych w Jarocinie wybudowali z zaoszczędzonego materiału po-

mieszczenie dla kuźni, wytwornicy acetylenowej oraz magazyn do materiałów pędnych. Warsztatowcy Rejonu w Ostreszowie zbudowali również z zaoszczędzonego materiału umywalnię dla robotników.

Są jednak i takie instytucje, które opieszałe albo wcale nie realizują podjętych zobowiązań. Należy do nich na przykład OZR przy Poznańskim Przedsiębiorstwie Robót Drogowych. Jego pracownicy postanowili zorganizować i wyposażyć w niezbędne sprzęty stółkę dla zespołów zatrudnionych przy kierownictwie robót drogowych w Świecku, dotąd jednak nie poczynili żadnych kroków w kierunku realizacji podjętego zobowiązania. W słabym tempie przebiega realizacja zobowiązań w zakładach pracy podległych Wojewódzkiemu Zarządowi Przemysłu Terenowego. Według danych na dzień 10 bm. w zakładach tych zobowiązania zrealizowano dopiero w 26 proc.!

SPORT

Tym razem z poznańskim Kolejarzem „powinęła się noga” koszykarzom Gwardii (Obsługa własna)

Poznańscy kolejarze mają w Krakowie dobrą markę od lat, nie więc dziwnego, że sala WKRF napęcznieła widzami. Nikt nie przypuszczał, że Gwardia zejdzie z boiska pokonana.

Zespół poznański od pierwszej chwili przejął inicjatywę w swoje ręce, utrzymując do przerwy prowadzenie 37:33. Po przerwie gra zaostrzała się, a już w 3 min. schodził Feglarski za osobiste. Gwardia zmagała tempo, doprowadzając do 45:44. Ta różnica 1-2 punktów na niekorzyść Gwardii utrzymuje się jeszcze do 7 minut przed końcem. Krakowianie nie mogą sobie poradzić z Krasiańskim, który raz po raz „dziurawi” kosz gdzieś od strony bocznych linii autowych. Z lewej flanki atakuje skutecznie Haglauer, w środku zamęt sieje długaczny Pudelewicz, podwyższając trzema kolejnymi koszami wynik na 59:51.

Na trzy minuty przed końcem 59:59. Kolejarze od nowa obejmują prowadzenie. Jeszcze jedno mądre zagranie i po strale Krasiańskiego wynik brzmi — 63:59. Dobry Pławka „zarobił” piątego „osobistego” i schodzi, a Pacuła zaokrąglą dorobek Gwardii na 60. Jeszcze jeden ostatni rzut poznańczyków i Węzyk doprowadza do 61.

Końcowy gwizdek sędziów stolicznych: Czmocha i Szeremety zastaje kolejarzy, którzy zwyciężyli 66:63, jeszcze w ataku. Rekordzistą meczu jest Wójcik (Gwardia) — 23 punkty przed Krasiańskim (Kolejarz) — 18, Pyjosem (Gwardia) — 13, Pudelewiczem (Kolejarz) — 12, Pacułą (Gwardia) i Feglarskim (Kolej.) — po 11, Bernardem (Kolejarz) — 10, Węzykiem (Gwardia) — 8, Pławką (Kolejarz) — 7, Dabrowskim (Gwardia) — 6, Haglauerem (Kolejarz) — 5, Lewandowskim (Kolejarz) — 3 i Bętkowskim (Gwardia) — 2. Najlepiej wypadli: Wójcik i Pyjos w Gwardii, Krasiański, Pławka i Haglauer w Kolejarzu. Pudelewicz nie tylko zdobywał w decydujących momentach punkty, ale potrafił „zatkać” najgroźniejszego strzelca krakowian — Dąbrowskiego.

— Z wyniku zadowolony jest stem bardzo — mówi trener Patrzykont — z sędziów niezbyt. Na szczęście chłopcy są zdyscyplinowani, przyjmują wszelkie decyzje bez mrugnięcia okiem... Ze znać moją twarą rękę? Możliwe — śmieje się — w każdym razie wychodzi ona moim pupilom na dobre, chociaż mają co do niej nieraz „poważne zastrzeżenia”. Można się spodziewać coraz lepszych wyników. Żeby tylko mieć więcej godzin na trening...

JAN ROTTER

Zwyciężyli młodzi gwardziści

W wyniku eliminacji, w których uczestniczyło bez mała 300 zawodników, młodzież pływacka męska i żeńska 8 zresztą stanęła do zawodów kontrolnych na pływalni poznańskiej. Dysponując prawie 60 pływakami, na 90 startujących, gwardziści zdobyli najwięcej punktów w eliminacjach. W punktacji zespołowej na pierwszym miejscu uplasowała się Gwardia, dalej idąc: Stal, Unia, Spójnia oraz na dalszych pozycjach: Kolejarz, Włókniarz, AZS i Ognio. (x)

Petrusewicz zwycięża na 100 m żabka

Sukces Polaków w Budapeszcie

Pierwszego dnia międzynarodowych zawodów pływackich, które odbywają się w Budapeszcie z udziałem czołowych zawodników Rumunii, Bułgarii, Holandii, Danii, Polski, Belgii i Węgier, polscy zawodnicy odnieśli duże sukcesy.

Marek Petrusewicz zajął w biegu na 200 m stylem klasycznym II miejsce w czasie 2:40,5 za Węgrem Utassi — 2:40,1 (nowy rekord Węgier),

a Tokaczewski (Polska) wywalczył w biegu na 100 m stylem dowolnym II miejsce (59,2 sek.) za Węgrem Karpati (58,5). W skokach z

trampoliny w konkurencji kobiet Chrzyszczówna zajęła III miejsce.

W drugim dniu zawodów Marek Petrusewicz zrewanżował się Węgromi Utassi za sobotnią porażkę na 200 m żabka, wygrywając w niedzielę 100 m żabka w doskonałym czasie 1:11,6. Wynik ten jest o jedną sek. gorszy od rekordu świata Petrusewicz, Utassi zajął drugie miejsce — 1:12,6, co jest nowym rekordem Węgier.

Tokaczewski startował na 200 m dow., zajmując IV miejsce w czasie 2:17,6 za Węgrami: Zaborskim — 2:13,5, Ketess — 2:14,0 i Duńczykiem Larsonem — 2:16,8. Na 200 m st. mot. Cichonki był również czwarty w czasie 2:50,9. Trzy czołowe miejsca zajęli Węgrzy: Feyer — 2:37,2, Papp — 2:41,5 (rekord Węgier juniorów) i Garay — 2:44,0. Lutomski był trzeci na 200 m grzbiet, w czasie 2:36,8.

Gryka startowała na 100 m żabka, zajmując 6 miejsce w czasie 1:28. Konkurencję tę wygrała Danka Hansen — 1:23,7 przed Holenderką Bruins — 1:23,9 i Węgierką Serfocze — 1:24,6. W skokach do wody Rękass zajął 6 miejsce, uzyskując 127,17 pkt.

Jedno zwycięstwo i jeden remis pięściarzy CSR

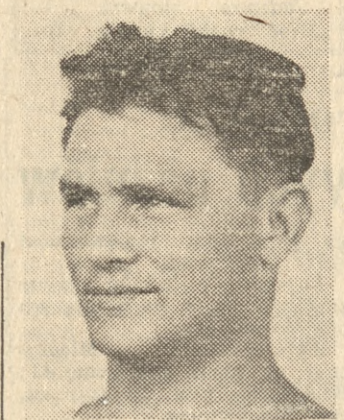
W Dubnicy, w Słowacji, bokserzy Gwardii rozegrali w niedzielę drugie spotkanie w CSR, zwyciężając DSO-Spartak 17:3.

Wyniki walk (bokserzy polscy na pierwszym miejscu): w muszce poznańczyk Liedtke zwyciężył przez tko w II rundzie Doericha. W kogucie Rozpierski wygrał wysoko z

Suslą; w piórkowej mistrz Europy Stefaniuk zwyciężył przez tko Stehlika, który podał się już w I rundzie, w lekkiej Ponanta wygrał również przez tko w II rundzie z Gondasem, w lekkopółśredniej Szulca zdyskwalifikowano w walce z Zamrazilem za nieprzeplisowy cios, w półśredniej — po najładniejszej walce dnia, Krawczyk pokonał wysoko Strakę, w lekkosredniej Musiał zremisował z Kopeckym, w średniej Kraus już w pierwszej rundzie znokautował Nosila, w półciężkiej Biel II pokonał wysoko na punkty Markovica I i w ciężkiej Węgrzyniak zwyciężył w III rundzie przez podanie się Markovica II.

Spotkanie w ringu prowadzili na zmianę Kowalski (Polska) i Pospękt (CSR). Punktowali: Karski (Polska), Lerich (CSR) i Martis (CSR).

W drugim meczu w Pradze drużyna bokserska Spartaka (Praga) pokonała Dynamo (Berlin) 16:4.

Bogdan Węgrzyniak

I liga koszykówki

Krakowska Gwardia pierwsza na półmetku

Ligi koszykówki zakończył I rundę spotkań. Gwardia mimo porażki z poznańskim Kolejarzem 63:66 (33:38) utrzymała się na czele tabeli, mając po dotychczasowych rozgrywkach 8,2 pkt. i lepszy stosunek koszy od warszawskiego Kolejarza. Pojedynek najgroźniejszych rywali drużyny krakowskiej — Kolejarza (Warszawa) i gdańskiej Spójni zakończył się zwycięstwem drużyny stołecznej 54:49 (26:26). Mecz był niezwykle emocjonujący i wyrównany. Kolejarz dopiero w piątej dogrywce zdobył trzy kolejne kosze ze strzałów

Wawro, zapewniając sobie zwycięstwo.

W dwóch pozostałych meczach CWKS pokonał mistrza Polski Łódzkiego Włókniarza 78:68 (44:34), a Spójnia (Łódź) wygrała z AZS (Warszawa) 65:57 (23:24).

W lidze żeńskiej rozegrano jeden mecz, w którym warszawski Kolejarz wygrał z ostatnią w tabeli gdańską Spójnią 65:51 (30:25).

Zwycięstwo Kolejarza (Ostrów)

W drugiej lidze męskiej w grupie północnej prowadził nadal bez porażki Kolejarz (Toruń), który pokonał w ostatnim meczu I rundy AZS (Szczecin) 60:53 (29:29). Na drugim miejscu utrzymał się AZS (Toruń) po zwycięstwie nad AZS (Warszawa) 84:50 (43:30). Kolejarz (Ostrów) wysunął się na 3 miejsce po zwycięstwie nad Kolejarzem (Gdańsk) 77:55 (31:24).

W grupie południowej rozegrano dwa mecze. Spójnia (Kraków) wygrała z Ogniwem (Wrocław) 66:64 (37:32) i nadal bez porażki prowadzi w tej grupie. W drugim meczu Ognio (Kraków) wygrało z Górnikiem (Zabrze) 72:53 (43:22).

1. Gwardia Kr.	10	8	611:477
2. Kolejarz W-wa	10	8	624:499
3. Spójnia Gd.	10	7	577:523
4. Włókniarz Ł.	10	6	619:585
5. Stal Poznań	10	6	575:546
6. CWKS	10	6	589:567
7. Kolejarz Pozn.	10	4	562:575
8. AZS W-wa	10	4	505:596
9. Ognio Łódź	10	3	501:551
10. Spójnia Łódź	10	2	543:682
11. Budowlani Tor.	10	1	470:575

I liga kobieca
Spójnia (Gdańsk) — Kolejarz (Warszawa) 51:65

1. AZS W-wa	9	8	593:381
2. Gwardia Kr.	9	8	403:334
3. Spójnia W-wa	9	7	471:319
4. Kolejarz W-wa	9	5	458:438
5. Kolejarz Pozn.	9	5	467:469
6. CWKS Kraków	9	4	394:402
7. Gwardia Pozn.	9	4	294:388
8. Włókniarz Ł.	9	3	397:441
9. Gwardia W-wa	9	1	269:431
10. Spójnia Gd.	9	0	346:509

Rubryka nowych rekordów

W czołowych pływackich ośrodkach Polski zorganizowano w niedzielę, 20 bm, zawody pływackie dla uczczenia II Zjazdu PZPR.

Pływacy Szczecina zrealizowali zobowiązania, podjęte dla uczczenia II Zjazdu, ustanawiając 4 rekordy Polski i jeden rekord okręgu szczecińskiego. Sztafeta Gwardii 4x100 m st. grzbiet, w składzie: Kubik, Boruszek, Steciuk, Stelmazzyk ustanowiła klubowy rekord Polski — 5:10,3, a druga sztafeta Gwardii w składzie: Ziolkowski, Remiszewski, Stelmazzyk i Steciuk ustanowiła rekord Polski na dystansie 4x100 m st. klas. — 5:24,2.

Na 400 m st. zmian, młody zawodnik szczecińskiego Ognia — Kossowski, wynikiem 6:10,6, ustanowił rekord Polski juniorów.

13-letni zawodnik stargardzkiej Spójni — Suchala uzyskał na tym samym dystansie wynik — 6:59,5, który jest nowym rekordem Polski młodziaków.

Podczas próby bicia rekordów Polski w podnoszeniu ciężarów Bek i Bochenek ustanowili 4 nowe rekordy Polski.

W wadze półciężkiej Bek w wyciskaniu uzyskał 107,5 kg oraz w rwaniu jedną ręką — 70 kg. W wadze średniej Bochenek w wyciskaniu uzyskał 103 kg, a w podrzucie — 132,5 kg.

Polska, Rumunia Węgry i CSR w turnieju hokejowym

Międzynarodowy turniej hokejowy w Budapeszcie rozpoczął się w poniedziałek, 21 bm. W turnieju biorą udział cztery drużyny: Polska, Rumunia, Węgry i CSR.

W poniedziałek po uroczystości otwarcia, pierwszy mecz rozegrały drużyny CSR i Rumunii. Reprezentacja Polski gra swój pierwszy mecz dzisiaj — mając za przeciwnika drużynę węgierską, a następnie spotka się w środę, 23 bm. z Rumunią. W czwartek jest dzień przerwy, a w piątek 25 bm. CSR gra z Węgrami. Trzeci mecz rozegra Polska w sobotę 26 bm. z CSR, a w niedzielę 27 bm. zakończy turniej spotkanie Węgry—Rumunia.

Bez komentarzy...

16 dolarów i 70 centów za kilogram żywej wagi!

Zawodowy mistrz Europy w boksie — Niemiec Heinz Neuhaus przeżył niedawno tragedię bardzo często spotykaną wśród pięściarzy zawodowych na zachodzie. W czwartej rundzie walki rozgrywanej w Dortmundzkiej „Westfalenhalle” silny cios kubanckiego mistrza wagi ciężkiej — Nino Valdesa położył kres sławie Neuhaus.

Menażer Valdesa, Bob Gleason — jak donosi prasa zachodnio-niemiecka — „kupił” Kubanczyka za 1500 dolarów czyli — licząc że Valdes waży ca 90 kg — po 16 dolarów i 70 centów za kilogram żywej wagi. Tymczasem jedna tylko walka przeciw Neuhausowi przyniosła energicznemu przedsięwzięciu 10 tys. dolarów dochodu, nie licząc już pozostałych spotkań z innymi bokserami, z których każde przyniosło niemierny zysk. Gleasonowi transakcja się udała, a wydatek stokrotnie się opłacił.

Jest to jeszcze jeden przykład, że w ustroju kapitali-

stycznym traktowanie sportowca zawodowego, jako bar dziej lub mniej pożądanego „towaru” jest zjawiskiem zupełnie normalnym. Istnieją nawet całe firmy konkurujące między sobą i „wykupujące” sobie wzajemnie co lepszych zawodników. Kiedy jednak gwiazda zawodnika „zacznie przygasać, utenczas — już nikomu nie będzie zależało na tym, aby go kupić, bo przecież gorszy zawodnik nie przyniesie wysokich zysków.

I dla Valdesa nadejdzie chwila, w której będzie musiał pożegnać się z ringiem i... zakończyć swoją karierę podobnie jak długoletni mistrz świata Ezzard Charles, jak setki innych sławnych niegdyś sportowców w państwach kapitalistycznych — w skrajnej nędzy. Murzyn zrobił swoje... Menażerowie zaś owych „obiektów” (dla nich człowiek to tylko obiekt przynoszący mniej lub więcej dolarów czystego zysku) dobrze sobie żyją dalej, a ich konta stale rosną.

Zimowy Puchar w piłce nożnej

Sukces odmłodzonej reprezentacji Poznania

Do półfinału zimowego turnieju w piłce nożnej, zorganizowanego dla uczczenia II Zjazdu Partii, zakwalifikowały się reprezentacje Warszawy, Poznania, Opola i

Stalinogrodu. Reprezentacja Poznania odniosła zasłużone zwycięstwo nad zespołem Bydgoszczy 3:2 (2:2). Drużyna Poznania wystąpiła do meczu w następującym składzie: Krzysztofak (Kolejarz), Ksiazkiewicz, Kuchnicki, Deska, Zielewicz, Eliński, Baraniak, Lewandowski, Smektała, Psikus, Wojciechowski.

Piłkarze nasi zagrali co prawda mało efektywnie, lecz za to skutecznie, umiejętnie odpięra-

jąc ataki przeciwnika, szczególnie po zmianie stron przy stanie 3:2. Na dobrą notę zasłużył nasz atak — mówi trener Czapczyk — gdyż napastnicy strzelali dużo, odcinając w wielkim stopniu formację defensywną. Mecz — jak oświadcza autorzy niedzielnej sukcesu — nie stał na dobrym poziomie, lecz był ciekawy i obfitował w wiele momentów podbramkowych.

Poznań zaskoczył miejscowych szybkimi atakami, z których jeden w 13 min., po udanej kombinacji Lewandowski — Smektała — przyniósł pierwszą bramkę. Poznańowi, po pięciu zaledwie minutach Piątek wyrównuje. — Gra się ożywia. Poznań zdobywa powtórnie prowadzenie ze strzału Baraniaka. Lotny napastnik miejscowych „nie obstawiony” przez pomocników gości — przedziera się w 35 min. przez obrońców Poznania i lekkim strzałem wyrównuje na 2:2.

Po przerwie zamiast Krzysztofaka gra w bramce Konieczka. Poznań stanowi w tej części bardzo skomplikowany zespół. W 16 min. bombardier leżyszczyski — Smektała jest strzelcem trzeciej i decydującej o zwycięstwie Poznania — bramki. Pomimo do plnu widowni gospodarze nie mogą przełamać linii defensywnych gości i mecz kończy się zasłużonym zwycięstwem wielkopolskich piłkarzy.

Obok najsukceszniejszego w drużynie Poznania — Kuchnickiego, dobrze wypadł: Deska, Konieczka i Smektała. Poznań — poza Krzysztofakiem nie miał specjalnie słabego.

10 stycznia czeka piłkarzy mecz w półfinale.

Niespodzianką ćwierćfinałów była porażka Krakowa w meczu

z Opolem 0:1 (0:0). Drużyna opolska, oparta na zespole Budowlanych, odniosła duży sukces w tym meczu, eliminując silny zespół krakowski.

W Gdańsku Warszawa odniosła zasłużone zwycięstwo 2:0 (1:0) nad reprezentacją Gdańska, mając przewagę przez większą część meczu.

Reprezentacja Stalinogrodu była lepszym zespołem w meczu, wygranym z Łodzią 2:0 (1:0).

TABELA WYGRANYCH 8 Krojowej Loterii Pieniężnej

3 DZIEŃ CIĄGNIENIA	
Wygrane po 20.000 zł padły na nr 12500 17825 72183 114888.	
Wygrane po 10.000 zł padły na nr 7260 52077 52366.	
Wygrane po 5.000 zł padły na nr 15690 34370 47645 51260 58549 68855 79588 98362 102457 111144.	
Wygrane po 2.000 zł padły na nr 1354 2218 11255 19817 32610 36004 44962 46710 50155 53341 58829 58958 73262 76443 83734 87304 88602 90137 98090 104172 111011 111217 111867 111974 115121.	
Wygrane po 1.000 zł padły na nr 2658 5736 7084 11243 11843 13865 14498 14625 15315 17630 18856 22051 25316 26291 27854 29139 29448 30360 33705 33986 36720 42897 44022 47767 53044 53532 55656 56045 56744 57735 59353 60382 60490 62713 6356 64819 64854 65572 66171 66171 70159 70175 71587 75222 75269 75872 84113 87953 93101 93631 95839 95978 97009 98844 98950 99236 102304 104885 108729 110503 110696 118121.	

kowskiego chóru, 22.20 — taneczna, 23 — Schumann, Kreisleriana, 23.31 — na dobranoc.

Audycje inne:
5.10 — dla wsi, 5.20 (P) — dla wsi, 6.10 — kalendarz radiowy, 12.45 — dla wsi, 14.10 — szkolna, 14.30 — dla kolekcji młodych przyrodników, 15.10 — literacka, 15.30 — dla dzieci, 18 (P) — literacka, 18.30 — z cyklu „Notatnik Czytelnika”, 19 (P) — dla kobiet, 19.10 — literacka, 22 — literacka.

Sport:
21.26 — wiadomości sportowe.

CO GDZIE KIEDY

Teatry
OPERA — godz. 19 „Jeziorko łabędzie”
POLSKI — godz. 19 „Łaskawy chleb”
NOWY — godz. 16 „Chłopiec z naszego miasta”
KOMEDIA MUZYCZNA — godz. 19.30 „Osobliwe zdarzenie”
MŁODEGO WIDZA — godz. 16.30 „Bajka chińska”
TEATR SATYRYKÓW — godz. 20 „Odfajkowane”
PANSTW. TEATR Z GNIEZNA: Sulechów — „Zabobonnik”
Witkowo — „Ich czworo”

Kina
APOLLO — g. 16, 18 i 20 „Admirał Uszakow”
BAŁTYK — g. 15.45, 18 i 20.15 „Tajna misja”
MUZA — g. 11, 14, 16, 18 i 20 „Wesola trójka”
RIALTO — g. 16, 18 i 20 „Bez adresu”
WARTA — g. 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20 — filmy dokumentalne
PIAST — g. 19 „Skazana wioska”

Radio
PROGRAM II
Fala Poznania 249 m
Wiadomości:
6.30, 7.55, 12.04, 17, 18.45 (P), 21, 23.50.

Muzyka:
5.25, 6.15, 6.45, 6.50, 7.20 — poranna, 2.15 — na swojską nutę, 13.40 — utwory skrzypcowe, 15 taniec szkieletów, 16 — ze śpiewników Moniuszki, 16.20 — na fali melodii, 17.45 (P) — pieśni młodzieżowe, 18.15 (P) — pieśni radzieckie, 18.40 (P) — muzyka, 18.55 (P) — rozrywkowa, 19.30 — muzyka i aktualności, 20 — koncert symfoniczny, 21.36 — „Cieszyć się z życia” — walc, 21.40 — koncert kra-